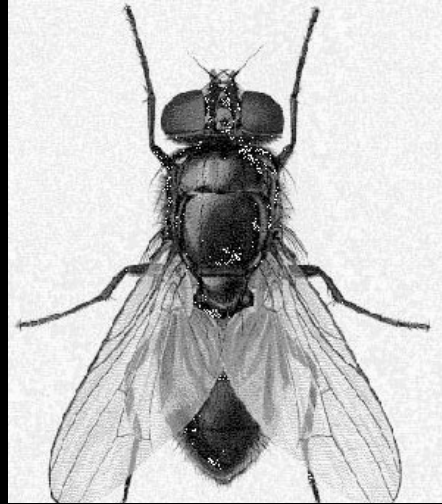

یه‌شار که‌مال

میشووله

و: محمهد عه‌بدولرهمان زه‌نگنه

حه‌سه‌ن هه‌ردوو ده‌ستی تاكو ئانیشكى به‌ ناو گه‌نمه ساره‌ده‌كه‌دا كرد، تاكو ماوه‌یه‌كیش له‌ ناویدا مایه‌وه، پاشان هه‌ردوو ده‌ستی ده‌ره‌ینا. شه‌وئ له‌ شه‌وه‌كانی حوزه‌یرانی گه‌رم و خنکینه‌ر، ئه‌ستیره‌ گه‌وره‌كان و بچووکه‌كان له‌ شه‌ویکی تاریکدا وه‌كو شمشیر یه‌ك له‌ دواى یه‌ك ئاسمانیان ده‌دری.

حهسهن به توندی به ناوچاوانی خویدا دداو وتی:
 «ئای دهلئی دهرزیمان پيدا دهکن، ههموو دهستم خوینی سووری لیدهردی
 خوینیکی زۆریان مژیوه، به شهوالهکهی باش سپری.
 ژنهکه وتی:
 «حهسهن، چی دهلئی، کایهکه ههلدرین و بجینه ناو یهوه؟»
 « له گهرما دهمرین»
 «بهلام لیتره بمینین بهمجوره میشووله دهمانخوات»
 «ئهی چی بکهین»
 ژنهکه به تووریهیهوه هاواری کرد:
 «ئهمهی لیتره میشوولهی دروست کرد چاوی کوپر بیت، ههتا ماوه له دست و پی بکهویت
 و له سهرئهرز بهخشکهیی ئینشائهلالا پروات»
 حهسهن «ئیمه زۆری تهحهمول دهکهین»
 ژنهکه «حهسهن چارهیهک بدۆزهروه. تاکو بهیانی تهحهمول ناکهه دهمو چاوم ئاوسا»
 دهستهکانی نه دههستا، بهردهوام له لهشی ددا.
 «دهبی ئهم کیلگه وشک بکریتهوه، پیویسته ههموو کیلگه برنجهکان وشک بکرینهوه»
 کۆمهله کایهکی به پهله ههلدری و چوو ناوییهوه، کاتی ساردی کایهکه به لهشی گهیشت..
 بانگی کرد:
 «وهره زۆر سارده، وهره خۆتی تیهاوه»
 حهسهن لئی نزیک بووهو وتی:
 «بهلام دهسووتینی» میشوولهش ئیستا دهبینی، لهوئ دهرچۆ.
 ژنهکه له ناو کایهکه دا خۆی توند کردبوو تا ملی و ههردوو دهستیشی له دوری سهری
 دهجوولایهوه.
 «نایهلام میشووله له سهرم نزیک بیتهوه»
 «ئیستا دهبینی»
 ئارهق له لهشی ژنهکه دههاته خوارهوه، کایهکهش دهنوسایه لهشیهوه و دهچهقییه له

شیاو دهیسوتاند .

«ئای ناو کایهکه چهنده سارده»

حهسن:

«ئیتساکه دهیبینی»

ئافرهتهکه راست بووه وه و وتی :

«ئای، لهم دئیهدا پیاویک نییه ئیوه تهنها به ناو پیاون له(مورعش)هوه، پیاویک هاتووه
هموو راستیهکهی به زه لکاو کردووه.»

حهسن وتی:

«له دهوریدا، له بهر ئهوه پارهی ههیه»

ناو کایهکه زۆر گهرم بوو، ئهوهندهی نهما بوو ژنهکه بخنکی، دانه جیرهی بوو دهیهویست
بازداته دهرهوه، حهسنیش له بهردهمیهوه دههات و دهچوو.

«حهسن وهره ناو کایهکهوه وهکو بهفر سارده وهره ناو کایهکهوه میشووله لهوئ دهتخوا»

«پیم وت وهره»

«بهم جوژه باشه»

«وهره پیاوهکانی دئییهکی گهره.. لهم دئییه مندالیک نهماوه تووشی گرانه تا نهبوویت.
گرانه تا ههموویانی ماندوو کردووه. تف. پیاوهتیتان بمریت.»

«وهره ژیر کایهکه»

حهسن کهمیک بیری کردهوه پاشان کایهکهی و خوئی هاویشته ناوییهوه، بهکه مجار
ههستی به ساردی کرد.. پاشان. ژنهکه ئهوهندهی نهما بوو له هۆش خوئی بچی، دهمی کرا
بووه و زۆر به گران نهفهی دهکیشا.

پیاوهکانتان بمرن، ئایا ئهگهر ئیوه پیاو بووایه ن دهیتوانی لیره کیتلگی برنج بکات.

دهیتوانی، چونکه خالۆی پشتوانیتی.»

تهنانهت ئهوهنده بیدهسه لاتن ناچن بو لای میری بویان روون بکهوه که ههموو خه لکهکه و
مندالان، ههموویان گرانه تا هه ره شهیان لیدهکا، داوای(کوله)ناکهن، پیاوان وهکو ئیوه
شایستهی مردن، ئهگهر ئیتساکه کوله مان بوایه ..

حهسهن له ناکاو له ناوه پراستی کایه که وه هاته دهره وه وتی:

مردم، سوونام، تۆ چۆن ده توانی؟

ژنه هیچی نه وت.

ژنه که خه ریک دامابوو. بۆنی ئارهق و بۆنی زه لکاو ه تیژه که و ترشه که له گه ل بۆنی کای ته ر تیکه لاو بوون. کایه که نووسا بووه له شیه وه و ئه و شوینانه ی که سووتاون به بۆنه ی پیوه دانی می شووله وه.

«بریا هه موو پیاوانی ئه م دپیه دهمردن، وه ره لیره دهرمکه، نه ک له وئ به م جوړه له دهره وه ی».

هه رکه له ناو کایه که دهرچوو له سه ر خو له که درپژ بوو (ئای خو له که چه ند سارده)

ئه وه نه دی پینه چوو می شووله له سه ر سه ری هاژهی ده هات.

«ئای، ئای وه کو سه گ گاز ده گرن، وه کو سه گ. هه ر یه که له وانه ئه لپی سه گی هارن».

له سه ر ئه رزی خه رمانه که ده گه وزایه وه و هاواری ده کرد:

پیاوه کانتان بمرین، ئه گه ر بۆ لای میری بروایه ن هه ر یه که له ئیوه کوله یه کی له (مورعشی) یه که وه ده گرت، ئیوه هه مووتان له (مورعشی) ده ترسان که بالای یه ک بسته.

حهسهن:

لیی نه ده ترساین، به لام موختار به رتیلی لی وه رگرتوه.

نه خیر ترسان:

قسه ی مورعشی ده روات، چونکه له لایه ن میرییه وه یاریده ده ری هه یه.

حهسهن: هه ردوو رانه به دهره وه که ی به خو ل ده خوراند، ژنه که ش رای ده کرد و هاواری ده کرد. (بۆ کوئی برۆم ئه وه پیویسته، ئه وه پیویسته)

دووا جار ماندوو بوو دانیشست و هه ردوو ده سستی به ملاو به ولای خویدا شوړ کرده وه و وتی:

«بابیت بمخوات».

به م جوړه به بی جو له ماوه یه ک مایه وه (مورعشی) ئه و بوو توانی ئه وه ی ئه لیفای رفاندوو رزگار بکات له ده ست میری شوکری شیت په نجه ره و ده رگای ده شکاند ئه لیفای برد و

خستیه پشتی ماینه‌کە‌ی و بردی بۆ دۆلی سیرانیفێج مەرعووشی رزگار کرد.

«لەبەر ئەوەی شوکری شیت سوودی هەیه بۆی»

«هیچ کەس لە ئێوه بۆلای میری نەچوو کێلگەکانتانی داگیر کرد، هەموو تووشی گرانه‌تا

بوون».

ژنەکه پال‌کەوتبوو شانەکانی رەش بوون، لە تاریکاییه کەدا کرژ و کورمۆله ببوو حەسەن هێشتاکه هەردوو رانه‌کە‌ی به خۆله‌که دەخوړاند، زیاتر به په‌له دەبخوړاند و چاوی له سمتە خڕه‌کە‌ی و له‌شه‌کە‌ی بوو، ماوه‌یه‌کیش باوه‌شی له خۆله‌که‌رمه‌که دەداو پاشان له ژنەکه‌ی نزیك بووه‌وه و دەستی به‌سەر شانۆ سمته‌ی ده‌هینا ژنەکه‌ی به‌لاکه‌ی کەدا وەرچەرخوا.

«ئە‌ی ژن».

«ئە‌ی پیاو شیت بوویته».

به‌سکه خشکی لێی نزیك بووه‌وه و دەرماره‌کانی پلایان دەدا.

ئایا شیت بوویته؟ ژنەکه‌ی وای پیتوت و دیسانه‌وه وەرچەرخوا وتی.

وهخته بۆ خه‌و کوێر بم. به‌سکه‌خشکی دیسانه‌وه به‌ره‌و لای رۆشیت «میشووله‌خواردمی»

دەستی له‌سەر سمته‌ی بوو. به‌رده‌وام له‌گه‌لیدا یاری ده‌کرد.

ژنەکه وتی «ئۆوه‌ه»

حەسەن خۆی به‌سەردا داو ژنەش نه‌یویست خۆی رزگار بکا.

کاتی شوکری شیت ئە‌لیفای فراند، بۆ شیوه ساردەکه هینای. هەردووکیان له ئاره‌قه‌دا خنکا بوون له‌سەر ئەرزی خەرمانه‌که، هه‌وریک له‌ می‌شوو له به‌سه‌ریانه‌وه هاژهی ده‌هات، شه‌وه‌کە‌شی قورس و گران و بۆ‌گەن بوو، دنیا‌ش تاریک بوو، ده‌نگی بۆقه‌کان له‌ کێلگه‌ی برنجه‌که‌وه ده‌هات دەستی ژنەکه‌ی گرت و هه‌لیساندو خۆله‌که‌ی ژیری ته‌ر بوو له ئاره‌قه‌دا و قور ئاسا بوو.

حەسەن وتی:

«سبه‌ی بۆلای میری ده‌جم، سکا‌لایه‌کیان ده‌ده‌می و ئە‌م کێلگانه هه‌مووی وشک ده‌کەن».